

"Esmâ-i mevsûle ve müphemeden bulunan يَنْدِلُّ burada hükmün medârı ve maksadın esası, iman sıfatı olduğuna ve mevsûfu ile sâir sıfatları iman sıfatına tâbi ve altında görünmez bir durumda olduklarına işarettir." İzah eder misiniz?

Burada zikri geçen ism-i mevsul yani **الذِّينَ**'in özelliği şu şekildedir:

" الذِّينَ esma-i mübhemeden olduğundan, onu tayin ve temyiz eden yalnız sılasıdır. Demek bütün kıymet, sılasına aittir. Başka sıfatlarında hiç kıymet yoktur. Bu ise, burada sılası olan imana büyük bir azamet vermekle insanları iman etmeye teşvik eder."(1)

Bu kaideye göre ism-i mevsulden sonra sıla cümlesi **imandan** bahsediyor ve nokta-i nazar ve medar, imandır. Çünkü bütün kemalatın esası, medarı **iman-ı billah** ve sair rükünlere imandır. Sair hakiki faziletlerin ve kemalatların hepsi bu esas üzerine mebnidir. Yani mesela **salih amel, takva, sabır, tevazu, cömertlik** vb tüm güzel hasletler, Cenab-ı Hakk'ı hakiki tanımakla kemal bulabilir.

(1) bk. [İşaratü'l-İ'caz, Bakara Suresi 3. Ayetin Tefsiri.](#)